

Cod ECLI ECLI:RO:CAIAS:2022:043.#####
Dosar nr. #####/245/2020

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL IAȘI
SECȚIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI

DECIZIA PENALĂ NR. ###/2022

Ședința publică din data de 20.07.2022

Instanța constituită din:
Președinte - ##### - #####
Judecător - #####

Grefier – #####

Pe rol se află pronunțarea asupra apelurilor formulate de inculpații ##### și ##### împotriva sentinței penale nr. ##### din data de 01.07.2021 pronunțată de Judecătoria Iași în dosarul nr. #####/245/2020, având ca obiect: vătămarea corporală (art.194 NCP) stadiu procesual: apel.

Dezbaterile asupra apelurilor au avut loc în ședința publică din data de 17.11.2021, susținerile fiind consemnate în cuprinsul încheierii de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta decizie, la ședința de judecată participând procuror #####, din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Iași, când, în temeiul art. 391 alin. 1 din Codul de procedură penală, Curtea a stabilit pronunțarea pentru data de 14.01.2022 și, ulterior, pentru datele de 14.02.2022, 23.02.2022, 18.03.2022, 08.04.2022, 28.04.2022, 06.05.2022, 20.05.2022, 03.06.2022, 24.06.2022, 14.07.2022 și pentru astăzi, data de 20.07.2022 când:

CURTEA DE APEL,

Deliberând asupra apelurilor penale de față, constată următoarele:

Prin sentința penală nr. ##### din data de 01.07.2021 pronunțată de Judecătoria Iași în dosarul nr. #####/245/2020, s-au hotărât următoarele:

„ I. Inculpatul #####

În aplicarea legii penale mai favorabile inculpatului, conform art. 5 alin. 1 Cod penal și art. 386 alin. 1 Cod proc. pen., schimbă încadrarea juridică dată faptei prin actul de sesizare a instanței, din infracțiunea de lovire sau alte violențe, prev. de art. 193 alin. 2 Cod penal, în infracțiunea de vătămare corporală, prev. de art. 181 alin. 1 Cod penal 1969, cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal.

În baza art. 396 alin. 2 Cod proc. pen., condamnă pe inculpatul ##### – fiul lui ##### și #####, născut la data de ##### în #####, domiciliat în #####, str. ##### nr. 38A, #####, #####, având domiciliul procesual ales în #####, strada Sărărie, nr. 48A, #####, CNP #####, cetățean român, fără obligații militare, necăsătorit, studii gimnaziale, fără ocupație, cu antecedente penale – la o pedeapsă de 1 (un) an și 9 (nouă) luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de vătămare corporală, prev. de art. 181 alin. 1 Cod penal 1969, cu aplicarea art. 75 alin. 1 lit. c) Cod penal 1969 și art. 5 alin. 1 Cod penal.

În baza art. 71 alin. 2 Cod penal 1969, cu referire la art. 12 alin. 1 din Legea nr. 187/2012, interzice inculpatului ca pedeapsă accesorie exercițiul drepturilor prev. de art. 64 lit. a) teza a II-a și lit. b) Cod penal 1969.

În baza dispozițiilor art. 81 alin. 1, art. 82 alin. 1 Cod penal 1969, dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei de 1 an și 9 luni închisoare aplicată inculpatului prin prezenta hotărâre, pe durata unui termen de încercare de 3 ani și 9 luni, termen de încercare ce se va calcula de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri, conform art. 82 alin. 3 Cod penal 1969.

În baza art. 71 alin. 5 Cod penal 1969, pe durata suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii suspendă și executarea pedepsei accesorii.

Atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 83 Cod penal 1969 privind revocarea suspendării condiționate a executării pedepsei în cazul săvârșirii unei noi infracțiuni în termenul de încercare.

În baza art. 88 alin. 1 Cod penal, scade din pedeapsa închisorii aplicate inculpatului durate reținerii de 24 de ore, de la data de 12.02.2013 până la data de 13.02.2013.

În baza art. 7 alin. 1 din Legea nr. 76/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului Național de Date Genetice Judiciare, dispune prelevarea de la inculpatul ##### de probe biologice în vederea introducerii profilului genetic în Sistemul Național de Date Genetice Judiciare.

În baza art. 5 alin. 5 din Legea nr. 76/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului Național de Date Genetice Judiciare, informează pe inculpatul ##### că probele biologice recoltate vor fi utilizate pentru obținerea și stocarea în Sistemul Național de Date Genetice Judiciare a profilului genetic.

II. Inculpatul #####

În aplicarea legii penale mai favorabile inculpatului, conform art. 5 alin. 1 Cod penal și art. 386 alin. 1 Cod proc. pen., schimbă încadrarea juridică dată faptei prin actul de sesizare a instanței, din infracțiunea de complicitate la lovire sau alte violențe, prev. de art. 48 alin. 1 raportat la art. 193 alin. 2 Cod penal, în infracțiunea de complicitate la vătămare corporală, prev. de art. 26 Cod penal 1969 raportat la art. 181 alin. 1 Cod penal 1969, cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal.

În baza art. 396 alin. 2 Cod proc. pen., condamnă pe inculpatul ##### – fiul lui ##### și #####, născut la data de ##### în #####, domiciliat în #####, strada Sărărie, nr. 48A, #####, având domiciliul procesual ales la Cabinet Avocat ##### și Asociații, în #####, b-dul ##### nr. 18-22, #####, parter, #####, CNP

Inculpații au fost reținuți timp de 24 de ore, de la data de 12.02.2013 până la data de 13.02.2013.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Judecătoriei Iași la data de 27.05.2020, sub număr dosar #####/245/2020.

În procedura de cameră preliminară nu au fost invocate excepții și nu au fost formulate cereri vizând obiectul procedurii iar prin încheierea nr. ### a1 din data de 07.07.2020 a judecătorului de cameră preliminară, definitivă prin necontestare, s-a constatat legalitatea sesizării instanței, legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală, dispunându-se începerea judecății.

În cursul judecății au fost depuse la dosar fișele de cazier judiciar ale inculpaților (f. 24, 26 vol. 1, f. 121, 123 vol. 2).

Pe parcursul soluționării cauzei inculpații au fost citați la toate adresele cunoscute, inclusiv prin afișare la sediul instanței, au fost emise pe numele lor, în repetate rânduri, mandate de aducere, au fost efectuate numeroase verificări pentru a fi identificată adresa la care inculpații locuiesc efectiv sau adresa locului lor de muncă, rezultând că inculpații sunt plecați din țară. În urma introducerii unor semnalări în Sistemul Informatic Național de Semnalări, conform art. 6 lit. c) din Legea nr. 141/2010 privind înființarea, organizarea și funcționarea Sistemului Informatic Național de Semnalări și participarea României la Sistemul de Informații Schengen, inculpatul ##### a fost depistat de organele de poliție, declarând că locuiește efectiv în Germania. (f. 106 vol. 2)

Având în vedere că inculpații nu s-au prezentat în fața instanței și nu și-au făcut cunoscută poziția procesuală în cauză, instanța a procedat la readministrarea probelor administrate în cursul urmăririi penale, sens în care au fost reaudiați martorii ##### (f. 129-130 vol. 1), ##### (f. 39 vol. 2) și Theiss ##### (f. 96 vol. 2).

După readministrarea probelor mai sus menționate, deși nu s-au prezentat personal în fața instanței de judecată, inculpații și-au angajat apărători aleși, beneficiind de asistență juridică în prezenta cauză. (f. 87, 104, 136, 154 vol. 2)

Inculpatul ##### a depus la dosar înscrisuri în circumstanțiere, din care rezultă că locuiește în prezent cu familia în Germania. (f. 89-94, 155 vol. 2)

Inculpatul ##### a depus la dosar un în scris redactat într-o limbă străină, fără a fi depusă și traducerea aferentă. (f. 161 vol. 2)

În ceea ce privește persoana vătămată ##### și martorul #####, aceștia nu s-au prezentat în fața instanței pentru a fi reaudiați, deși au fost citați în repetate rânduri, la toate adresele cunoscute, inclusiv prin afișare la sediul instanței, au fost emise pe numele lor, în repetate rânduri, mandate de aducere, au fost efectuate numeroase verificări pentru a fi identificată adresa la care locuiesc efectiv. În urma acestor demersuri, a rezultat că persoana vătămată ##### este plecată din țară de mai mulți ani, aspect confirmat și de apărătorul său ales (împuternicit doar să studieze dosarul, f. 197 vol. 1). Pentru persoana vătămată a fost inclusiv introdusă o semnalare în Sistemul Informatic Național de Semnalări, conform art. 6 lit. c) din Legea nr. 141/2010 privind înființarea, organizarea și funcționarea Sistemului Informatic Național de Semnalări și participarea României la Sistemul de Informații Schengen. Relativ la martorul ##### (indicată de organele de urmărire penală ca fiind persoană fără adăpost), s-a arătat că acesta nu locuiește la niciuna din adresele cunoscute și nu se cunoaște adresa la care locuiește efectiv. În aceste condiții, la termenul de judecată din data de 16.06.2021, instanța a constatat imposibilitatea reaudierii persoanei vătămate ##### și a martorului #####, conform art. 383 alin. 3 Cod proc. pen.

Latura civilă

Persoana vătămată ##### nu s-a constituit parte civilă în procesul penal.

Serviciul de Ambulanță Județean Iași a precizat că nu se constituie parte civilă în procesul penal. (f. 21 dos. cam. preliminar.)

Spitalul Clinic de Urgență „Prof. Dr. N. ##### Iași” s-a constituit parte civilă în proces cu suma de 1576,77 lei, reprezentând daune materiale, precum și dobânda de referință aferentă a B.N.R. (f. 54 d.u.p.)

Asistența juridică

Inculpații au fost asistați în cursul judecății de apărători aleși.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

În fapt, coroborând declarațiile date de inculpați în cursul urmăririi penale, declarațiile persoanei vătămate ##### și declarațiile martorilor audiați în cauză, precum și certificatul medico-legal nr. 2525/12.10.2012 emis de Institutul de Medicină Legală Iași, instanța reține că în cursul anului 2009, persoana vătămată ##### a avut o relație de prietenie cu ##### până în cursul lunii septembrie a anului 2012, când, din diferite motive, s-au certat și au întrerupt această relație.

În seara zilei de 02.10.2012, persoana vătămată ##### a discutat la telefon cu ##### care se afla în prezența inculpaților ##### și _____. La un moment dat, dându-și seama că fosta sa prietenă se afla în compania unor bărbați, persoana vătămată le-a adresat injurii, fapt ce i-a deranjat pe cei doi inculpați și pe _____, care au hotărât să o caute pe persoana vătămată pentru a-i cere socoteală pentru comportamentul său.

Astfel, ##### și inculpații ##### și ##### au plecat de la imobilul în care se aflau în momentul convorbirii telefonice, situat de pe strada ##### din Municipiul Iași, și s-au deplasat în zona Rond Agronomie, celor trei alăturându-li-se și martorii ##### și _____. Persoane fără adăpost care obișnuiau să locuiască într-o clădire dezafectată, o fostă unitate militară din zona Sărărie. Întrucât nu au găsit-o pe persoana vătămată, au revenit în zona Sărărie. Între timp, ##### a luat din nou legătura telefonic cu persoana vătămată, stabilind să se întâlnească la terasa Sărărie.

În jurul orei 21:00, persoana vătămată a ajuns la locul de întâlnire, însoțită de prietenul său, Theiss _____, cei doi coborând din autoturismul condus de martorul _____, în autoturism aflându-se și prietena acestuia din urmă, _____. _____.

Inculpatul ##### s-a apropiat de persoana vătămată și i-a aplicat o lovitură cu pumnul în zona ochiului drept, lovitură în urma căreia persoana vătămată a căzut la pământ. După acest act de agresiune, inculpatul ##### a mers la _____, care se afla la volan, și i-a adresat amenințări, determinându-l să plece de la locul agresiunii. În timp ce inculpatul ##### se afla la autoturismul martorului _____, inculpatul ##### a ținut-o pe persoana vătămată, împiedicând-o să se ridice și să fugă din acel loc.

La scurt timp, inculpatul ##### a revenit la persoana vătămată și, profitând că aceasta era la pământ, imobilizată de inculpatul _____, s-a aplecat asupra acesteia și a lovit-o cu pumnii și cu picioarele în zona feței și a corpului. În timp ce era agresată, persoana vătămată a încercat să se ridice și să fugă, dar a fost împiedicată de inculpatul _____, care a prins-o cu mâinile de partea din spate a hainei și a împins-o, persoana vătămată s-a dezechilibrat și s-a lovit cu capul de niște

tomberoane din apropiere, apoi a căzut.

Întrucât persoana vătămată se afla în stare de inconștiență, inculpatul ##### i-a cerut martorului ##### să-i aducă o sticlă cu apă. Inculpații ##### și ##### au ridicat persoana vătămată din zona tomberoanelor și au așezat-o pe trotuar, după care au udut-o cu apă până ce persoana vătămată și-a revenit. Persoana vătămată a băut apă, apoi s-a spălat pe față deoarece era murdară de sânge. În timp ce persoana vătămată era căzută la pământ, ##### i-a aplicat și ea o lovitură cu piciorul în zona corpului. Inculpatul ##### a atenționat-o pe persoana vătămată să nu mai înjure, apoi, împreună cu inculpatul #####, a ajutat-o să se ridice în picioare și au lăsat-o să plece. Persoana vătămată a făcut câțiva pași, dar a fost ajunsă din urmă de #####, care a lovit-o cu pumnul în spate.

După ce agresorii au plecat, persoana vătămată a mai mers câțiva pași, apoi s-a oprit, s-a sprijinit de gard întrucât se simțea rău, iar la scurt timp a căzut, rămânând în stare de inconștiență până în jurul orei 04:00, când și-a revenit. Persoana vătămată s-a deplasat pe jos la domiciliu, a sunat la 112 pentru a solicita un echipaj al ambulanței și a fost transportată la Spitalul de Neurochirurgie #####, unde i-au fost acordate îngrijiri medicale.

Conform certificatului medico-legal nr. 2525/12.10.2012 emis de I.M.L. Iași (f. 40 d.u.p.), persoana vătămată ##### a prezentat excoriații, echimoză, plăgi contuze, hemoragie subconjunctivală, fractură cominutivă apofiza odontoida amielica, leziuni ce s-au putut produce prin lovire cu obiecte contondente, pot data din 02.10.2012 și necesită pentru vindecare un număr de 40-45 zile de îngrijiri medicale.

Prin adresa nr. 2695/18.03.2013, I.M.L. Iași a mai precizat în completare (f. 53 d.u.p.) că persoana vătămată ##### a prezentat excoriații la nivelul regiunii retroauriculare dreapta, articulației pumnului stâng, coapsei stângi, genunchiului stâng, echimoză la nivelul policelui stâng, plăgi contuze la nivelul pleoapelor ochiului drept, hemoragie subconjunctivală la nivelul ochiului drept, fractură cominutivă apofiza odontoida amielica. Pentru excoriații a necesitat 1-2 zile de îngrijiri medicale pentru vindecare, pentru plăgile contuze și hemoragia subconjunctivală a necesitat 6-7 zile de îngrijiri medicale pentru vindecare iar pentru fractură cominutivă apofiza odontoida amielica a necesitat 40-45 zile de îngrijiri medicale pentru vindecare (zile de îngrijiri medicale care nu se cumulează).

Fiind audiată în cursul urmăririi penale, persoana vătămată ##### (f. 30-39 d.u.p.) a arătat că în timp ce se afla în zona Rond Agronomie cu prietenul său, Theiss #####, a fost sunat pe telefonul mobil de #####, care i-a propus să se întâlnească pe fosta terasă Sărărie. La insistențele acesteia a acceptat și a sunat un coleg de serviciu, pe nume #####, care a venit cu mașina în care se mai afla #####, și toți patru au mers la locul indicat. Ajunși lângă fosta terasă Sărărie, persoana vătămată a coborât din mașină pe partea stângă iar Theiss ##### a coborât pe partea dreaptă, moment în care a văzut-o pe ##### pe trotuarul paralel cu strada Sărărie. A observat că din direcția străzii ##### vin doi tineri, pe care i-a recunoscut ca fiind vecini cu #####, respectiv un băiat pe care îl cunoaște cu numele de „#####” (identificat ulterior ca fiind #####) și alt băiat cu prenumele de „#####”. În momentul în care „#####” a ajuns lângă el, acesta l-a lovit cu pumnul în ochiul drept, și nu a avut timp să riposteze, fiind lovit în continuare în zona cervicală, motiv pentru care a căzut la pământ, pierzându-și cunoștința. Persoana vătămată a mai declarat că și-a revenit din starea de inconștiență a doua zi, în jurul orei 04:00, și a constatat că se afla pe trotuarul paralel cu strada Sărărie, având hainele ude. Intenționând să o sune pe mama sa, a constatat că îi lipsesc telefonul mobil, un lanț din aur și o cruciuliță pe care le purta la gât iar din buzunarul cămășii suma de aproximativ 500 lei.

Sub acest din urmă aspect, instanța reține că probele administrate în cauză nu dovedesc că inculpații i-ar fi sustras persoanei vătămate bunurile pe care aceasta le-a reclamat ca fiindu-i sustrate.

În cursul urmăririi penale persoana vătămată i-a recunoscut pe cei doi inculpați din grupul de persoane ce i-a fost prezentat. (f. 62-69 d.u.p.)

Din declarațiile date în cursul urmăririi penale de către martorul ##### (f. 91-99 d.u.p.) rezultă că acesta i-a însoțit pe cei doi inculpați și pe ##### în seara zilei de 02.10.2012 pentru a-l căuta pe #####, cu scopul de a-l agresa. Astfel, fiind împreună cu #####, s-a întâlnit cu cei trei iar inculpatul ##### l-a rugat să meargă în zona Agronomie să identifice un tânăr care ar fi într-un bar și să-l scoată afară. Întrucât nu au reușit să-l găsească pe acel tânăr, s-au întors pe strada Sărărie, unde s-au despărțit, el mergând la fosta unitate militară unde locuiește cu mai multe persoane fără adăpost. După aproximativ 15 minute, a hotărât să meargă cu ##### la tomberoanele de gunoi din apropiere să caute resturi menajere. După ce au sărit gardul fostei unități militare, martorul a observat pe alee o mașină staționată, cu farurile aprinse, și în apropiere doi tineri, unul mai scund și unul mai înalt. Tot lângă tomberoane i-a văzut și pe ##### și pe #####. Martorul a văzut când inculpatul ##### i-a pus piedică tânărului mai mic de statură, ##### îl ținea la pământ pe acesta, apoi ##### a amenințat șoferul mașinii, după care s-a întors la locul unde se afla tânărul căzut și a început să-l lovească cu pumnii și picioarele. A mai observat martorul că tânărul aflat la pământ a încercat să se ridice pentru a fugi, moment în care ##### l-a prins cu mâinile de haină și l-a împins cu capul în tomberoane, tânărul s-a lovit și și-a pierdut cunoștința. La solicitarea inculpatului #####, martorul a mers la fosta unitate militară să aducă o sticlă cu apă și, când s-a întors, a constatat că ##### și ##### l-au mutat pe tânărul bătut pe trotuarul paralel cu strada Sărărie. S-a apropiat de ei și l-a stropit cu apă pe acel tânăr, care avea urme de sânge pe față și pe geacă, acesta revenindu-și.

și ##### l-au ajutat pe acel tânăr să se ridice și l-au întrebat dacă o să îi mai înjure prin telefon. În acel moment, s-a apropiat de ei și #####, care i-a înmânat tânărului un telefon mobil, după care tânărul s-a îndepărtat, dar ##### a fugit spre el și l-a lovit cu pumnul în spate. Cu ocazia reaudierii, martorul ##### a revenit parțial asupra declarației, precizând că nu este sigur dacă ##### l-a împins pe acel tânăr cu capul în tomberoane, l-a văzut pe ##### că îl ținea cu mainile de haină, de partea din spate, iar când persoana vătămată a vrut să fugă pentru a scăpa, a intrat cu capul în tomberoane.

În fața instanței de judecată martorul ##### (f. 129-130 vol. 1) a precizat că deși nu mai reține foarte bine detaliile evenimentelor, inculpații ##### și ##### agresau persoana vătămată, respectiv ##### o lovit-o cu pumnii în față, iar după ce victima a căzut la pământ, a continuat să o lovească și cu picioarele. În acest timp, inculpatul ##### ținea persoana vătămată pentru a putea fi lovită de celălalt inculpat. Persoana vătămată era căzută la pământ, fiind plină de sânge, iar unul dintre inculpați i-a cerut martorului să meargă să aducă apă pentru a spăla persoana vătămată, ceea ce s-a și întâmplat. A mai precizat martorul că persoana vătămată a ajuns în acel loc cu un autoturism iar pe durata incidentului martorul a fost însoțit de #####, care a văzut și el ce s-a întâmplat.

Starea de fapt mai sus expusă a fost confirmată în cursul urmăririi penale și de către martorul ##### (f. 100-105 d.u.p.),

care a declarat că în momentul în care din autoturism au coborât două persoane, unul mai înalt iar celălalt mai mic de statură, ##### a strigat: „Cel mai mic s-a luat de #####!”. Imediat, toți patru i-au înconjurat pe cei doi tineri, cel mai înalt reușind să fugă, deși martorul ##### a încercat să-l lovească cu intenția de a-l opri. Martorul a menționat că ##### și ##### erau lângă tânărul mai mic, care era căzut la pământ, ##### țipa la el și îl înjura iar tânărul stătea întins cu fața în jos, cu mâinile își proteja capul și țipa să nu mai fie lovit. ##### le-a spus să aducă apă iar ##### a adus un bidon cu apă. Lângă persoana vătămată era și #####, care l-a lovit și ea cu piciorul în timp ce tânărul era căzut la pământ.

Persoana vătămată ##### a fost agresată, parțial, în prezența martorului Theiss ##### (f. 85-90 d.u.p.), care a fost nevoit să fugă deoarece a fost atacat de martorii ##### și #####. Conform depoziției sale, în seara zilei de 02.10.2012, în jurul orei 21:00, a mers în zona Rond Agronomie cu prietenul său, #####, unde au băut o cafea. În acest timp, prietenul său a fost sunat de #####, care a insistat să se întâlnească cu ea. Din acest motiv, ##### a sunat un coleg, care a venit cu mașina și au mers toți pe strada Sărărie, în zona fostei terase, unde pe trotuar se afla #####. După ce a ieșit din mașină împreună cu #####, martorul a văzut-o pe #####, care era la o distanță de aproximativ 3-4 metri și a auzit că a strigat: „Ieșiți acum, băi!”. Din direcția străzii ##### au venit doi indivizi iar din direcția fostei unități militare alți doi indivizi. Martorul a arătat că unul din indivizii care au venit din direcția străzii ##### l-a lovit cu pumnul în zona feței pe #####, acesta s-a dezechilibrat și a căzut la pământ. Un individ care a venit din dreptul fostei unități militare a încercat să-l lovească și pe el, dar nu a reușit și, fiindu-i frică să nu fie agresat, a fugit din acel loc.

În cursul judecății martorul Theiss ##### a confirmat că a însoțit persoana vătămată pe strada Sărărie pentru a se întâlni cu fosta sa prietenă, loc în care a fost au apărut alți patru tineri, unul dintre aceștia a lovit persoana vătămată cu pumnul în cap. Întrucât două din acele persoane se apropiu de el, martorul a fugit din acel loc și nu a mai văzut ce s-a întâmplat ulterior. Ulterior persoana vătămată a fost internată în spital iar aceasta i-a relatat că în acea seara au continuat actele de agresiune asupra ei după plecarea martorului. (f. 96 vol. 2)

Din declarația martorului ##### (f. 77-82 d.u.p.) reiese că în seara zilei de 02.10.2012, în jurul orei 20:30, a mers cu mașina împreună cu prietena sa, #####, în zona Rond Agronomie, de unde l-a luat pe colegul său de serviciu, #####, și pe un prieten al acestuia și au mers până în zona fostei terase Sărărie.

Ajunși aici, a coborât din mașină pentru a face loc colegului său și prietenului acestuia să coboare deoarece autoturismul avea doar două portiere. După ce aceștia au coborât, a observat trei sau patru persoane care au venit și una dintre ele l-a lovit pe #####, care a căzut la pământ. Martorul arată că s-a speriat, a urcat în mașină iar unul dintre acei indivizi s-a apropiat de portieră și i-a spus că dacă va coborî îi va distruge mașina, motiv pentru care a plecat imediat.

În cursul judecății martorul ##### a declarat că din cauza timpului îndelungat care a trecut nu își mai aduce aminte ce s-a întâmplat în acea seară, știe că a dus persoana vătămată cu autoturismul la o clădire abandonată de pe strada Sărărie și nu mai reține ce s-a întâmplat acolo, dar a precizat că declarația dată în cursul urmăririi penale reflectă adevărul. (f. 39 vol. 2)

Fiind audiat în cursul urmăririi penale, inculpatul ##### (f. 128-130, 132, 136, 140, 195-196 d.u.p.) a susținut că i-a aplicat persoanei vătămate două lovituri peste cap cu palma, aceasta a vrut să fugă, dar s-a împiedicat și a căzut la pământ. Arată inculpatul a văzut că îi curgea sânge din zona ochiului, dar probabil s-a lovit când a căzut la pământ.

Cu prilejul confruntării cu persoana vătămată (f. 106-109 d.u.p.), inculpatul ##### a precizat că a lovit-o cu palma, de trei ori, peste urechea stângă și în cap, persoana vătămată a vrut să se apere, a încercat să fugă și s-a lovit cu capul de tomberoane. Fiind confruntat cu martorul ##### (f. 114-117 d.u.p.), inculpatul ##### a negat că i-ar fi pus piedică persoanei vătămate, precizând că a lovit persoana vătămată cu palmele sau cu pumnul peste față, iar când persoana vătămată a vrut să fugă, a intrat cu capul în tomberoane, moment în care el a prins-o de haină, de partea din spate, a tras-o înapoi, persoana vătămată căzând la pământ.

Inculpatului ##### a declarat în cursul urmăririi penale (f. 145-148, 150, 153-154, 157, 198-199 d.u.p.) că inculpatul ##### i-a aplicat persoanei vătămate, care era în stare de ebrietate, două lovituri cu palma în zona cefei, a capului, dar persoana vătămată nu a căzut, dar a încercat să plece de mai multe ori iar leziunile prezentate de persoana vătămată în zona feței au fost cauzate în urma căderii și lovirii de asfalt și de tomberoane.

Instanța reține că deși inculpații au încercat în cursul urmăririi penale să acrediteze ideea că persoana vătămată s-ar fi autoaccidentat, lovindu-se cu capul de tomberoane, aceștia sunt răspunzători inclusiv în situația în care persoana vătămată, în urma agresiunii suferite în prealabil și încercând să scape din acel loc, fiind ținută de haine (astfel cum a arătat martorul #####), s-ar fi dezechilibrat și s-ar fi lovit de acele tomberoane.

Instanța va înlătura ca neveridice apărările inculpaților potrivit cărora ##### ar fi lovit persoana vătămată doar cu palma, în zona feței/cefei, toate celelalte probe administrate în cauză dovedind că acesta a lovit-o cu pumnii și cu picioarele, fiind împiedicată să plece din acel loc inclusiv de inculpatul #####. Este absolut evident că în urma unor simple lovituri cu palma peste față/ceafă, a unui impact cu tomberoanele și căderii la pământ, persoana vătămată nu putea suferi leziuni în mai multe zone ale corpului care să necesite pentru vindecare 40-45 zile de îngrijiri medicale, în certificatul-medico legal menționându-se explicit că leziunile au fost cauzate în urma unor lovituri aplicate cu obiecte contondente (în sens larg, deci inclusiv lovituri cu pumnul și/sau piciorul).

Așadar, instanța reține că probele analizate în cele ce preced dovedesc fără nici un dubiu comiterea infracțiunilor pentru care inculpații au fost trimiși în judecată, în modalitatea anterior expusă.

În drept

Fapta inculpatului ##### care, în data de 02.10.2012, în baza unei înțelegeri prealabile cu minora #####, i-a aplicat persoanei vătămate ##### o lovitură cu pumnul în zona ochiului drept, lovitură în urma căreia persoana vătămată a căzut la pământ, timp în care inculpatul ##### a mai lovit-o pe persoana vătămată cu pumnii și picioarele în zona feței și a corpului, apoi în momentul în care persoana vătămată s-a ridicat încercând să fugă de la locul agresiunii, inculpatul ##### a prins-o de haină și a împins-o, împrejurare în care persoana vătămată a căzut din nou, lovindu-se cu capul de niște tomberoane, în urma loviturilor primite persoana vătămată necesitând un număr de 40-45 de zile de îngrijiri medicale pentru vindecare, întrunește potrivit actualului Cod penal elementele constitutive ale infracțiunii de lovirea sau alte violențe, prev. de art. 193 alin. 2 Cod penal, cu aplicarea art. 77 lit. d) Cod penal, iar potrivit Codului penal 1969 întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de vătămare corporală, prev. de art. 181 alin. 1 Cod penal 1969, cu aplicarea art. 75 alin. 1 lit. c) Cod

penal.

Fapta inculpatului ##### care, în data de 02.10.2012, în timp ce persoana vătămată ##### se afla căzută pe asfalt în urma loviturii primite de la inculpatul #####, a ținut-o la pământ împiedicând-o să plece până ce inculpatul ##### s-a apropiat din nou de victimă și a continuat să o agreseze fizic, în urma loviturilor primite de la inculpatul ##### persoana vătămată necesitând un număr de 40-45 de zile de îngrijiri medicale pentru vindecare, întrunește potrivit actualului Cod penal elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la lovirea sau alte violențe, prev. de art. 48 alin. 1 Cod penal raportat la art. 193 alin. 2 Cod penal, iar potrivit Codului penal 1969 întrunește elementele constitutive ale complicitate la infracțiunea de vătămare corporală, prev. de art. 26 Cod penal 1969 raportat la art. 181 alin. 1 Cod penal 1969. Astfel, având în vedere că de la data săvârșirii faptelor și până în prezent a intervenit o nouă lege penală, la data de 01.02.2014 intrând în vigoare Noul Cod penal, se impune ca inculpaților să le fie aplicată legea penală mai favorabilă, conform art. 5 alin. 1 Cod penal, care în prezenta speță o reprezintă dispozițiile Codului penal din 1969.

Conform art. 181 alin. 1 Cod penal 1969, pedeapsa pentru infracțiunea de vătămare corporală este închisoarea de la 6 luni la 5 ani, în timp ce legea nouă, anume art. 193 alin. 2 Cod penal, prevede tot pedeapsa închisorii de la 6 luni la 5 ani, dar alternativ cu pedeapsa amenzii penale (tratamentul sancționator pentru complicitatea la săvârșirea unei infracțiuni a rămas neschimbat).

Ținând seama însă de pedeapsa pe care instanța o va aplica în mod concret inculpaților, anume pedeapsa închisorii, și mai ales de modalitatea de executare a acesteia, instanța urmând a dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii, după cum se va arăta în cele ce urmează, dispozițiile Codului penal din 1969 sunt în mod cert mai favorabile decât cele ale Noului Cod penal prin prisma modalității de individualizare a executării pedepsei.

Ca urmare, în aplicarea legii penale mai favorabile inculpatului #####, conform art. 5 alin. 1 Cod penal și art. 386 alin. 1 Cod proc. pen., instanța va schimba încadrarea juridică dată faptei prin actul de sesizare a instanței, din infracțiunea de lovirea sau alte violențe, prev. de art. 193 alin. 2 Cod penal, în infracțiunea de vătămare corporală, prev. de art. 181 alin. 1 Cod penal 1969, cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal.

De asemenea, în aplicarea legii penale mai favorabile inculpatului #####, conform art. 5 alin. 1 Cod penal și art. 386 alin. 1 Cod proc. pen., instanța va schimba încadrarea juridică dată faptei prin actul de sesizare a instanței, din infracțiunea de complicitate la lovirea sau alte violențe, prev. de art. 48 alin. 1 raportat la art. 193 alin. 2 Cod penal, în infracțiunea de complicitate la vătămare corporală, prev. de art. 26 Cod penal 1969 raportat la art. 181 alin. 1 Cod penal 1969, cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal.

În ceea ce privește operațiunea de schimbare a încadrării juridice și decizia nr. ###/2019 a Curții Constituționale, publicată în Monitorul Oficial nr. 500/20.06.2019, instanța subliniază că schimbarea încadrării juridice în aplicarea legii penale mai favorabile inculpatului nu reprezintă o veritabilă schimbare de încadrare juridică, în sensul reținerii unei alte infracțiuni decât cea din actul de sesizare a instanței, astfel cum s-a arătat și prin sentința penală nr. ###/RC/2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Schimbarea de încadrare juridică a faptei este determinată strict de aplicarea legii penale mai favorabile inculpatului iar identificarea și aplicarea legii penale mai favorabile reprezintă atributul exclusiv al judecătorului învestit cu soluționarea cauzei și nu se poate realiza decât la momentul deliberării și pronunțării soluției de fond, după analizarea probelor administrate, luând în considerare toate împrejurările cauzei, inclusiv circumstanțele personale ale inculpatului.

Mai trebuie menționat că elementele constitutive ale infracțiunii sunt identice în ambele reglementări iar legea penală mai favorabilă inculpaților a fost pusă și în discuția contradictorie a părților.

În continuare, analizând conținutul constitutiv al infracțiunii de vătămare corporală/complicitate la vătămare corporală, elementul material constă în lovirea persoanei vătămate cu pumnii și cu picioarele de către inculpatul #####, precum și împingerea acesteia urmată de lovirea de tomberoane, respectiv imobilizarea persoanei vătămate de către inculpatul ##### pentru a o împiedica să plece din acel loc și pentru a putea fi agresată în continuare de celălalt inculpat. Urmarea imediată a săvârșirii faptei este reprezentată de leziunile produse persoanei vătămate, care au necesitat pentru vindecare 40-45 zile de îngrijiri medicale, iar legătura de cauzalitate rezultă din mijloacele de probă administrate, suferința fizică fiind prezumată raportat la actele de lovire.

Inculpatul ##### a comis fapta împreună cu inculpata minoră #####, după o înțelegere prealabilă cu aceasta, astfel că sunt incidente și dispozițiile art. 75 alin. 1 lit. c) Cod penal 1969.

Sub aspectul laturii subiective, instanța reține că poziția subiectivă a inculpaților față de infracțiunea săvârșită și rezultatul socialmente periculos al acesteia se caracterizează prin intenție directă.

Nu este întemeiată nici cererea apărătorilor aleși ai inculpaților ##### și ##### privind constatarea incidenței prescripției speciale a răspunderii penale. Termenul de prescripție specială a răspunderii penale în prezenta cauză este de 10 ani (art. 122 alin. 1 lit. d) Cod penal 1969 și art. 124 Cod penal 1969), deoarece prin Legea nr. 63/17.04.2012, publicată în Monitorul Oficial nr. 254/19.04.2012, forma anterioară a art. 124 Cod penal 1969 a fost modificată în sensul că: „Prescripția înlătură răspunderea penală oricâte întreruperi ar interveni, dacă termenul de prescripție prevăzut la art. 122 este depășit cu încă o dată” (iar nu cu încă jumătate, așa cum prevedea forma anterioară a textului). Or, infracțiunile au fost comise de inculpați în data de 02.10.2012, deci după modificarea legislativă anterior referită.

Având în vedere toate considerentele enunțate, potrivit art. 396 alin. 2 Cod proc. pen., instanța constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că faptele deduse judecății există, constituie infracțiuni și au fost săvârșite de către inculpați cu forma de vinovăție prevăzută de lege, în cauză urmând să opereze răspunderea penală a inculpaților pentru infracțiunea comisă și impunându-se, deci, stabilirea unei pedepse.

La individualizarea pedepsei ce urmează a fi aplicată, instanța urmează a se raporta la criteriile generale de individualizare prevăzute de art. 72 Cod penal din 1969, apte să asigure realizarea scopului și funcțiilor acesteia.

Instanța va ține seama în primul rând de contribuția pe care fiecare inculpat a avut-o la comiterea faptei, sens în care inculpatul ##### declanșat conflictul, i-a aplicat persoanei vătămate lovituri cu pumnii și cu picioarele, după care a împins-o în tomberoane, în timp ce inculpatul ##### nu a lovit persoana vătămată, ci a imobilizat-o și a împiedicat-o să plece, pentru a putea fi agresată în continuare de celălalt inculpat. Actele violente ale inculpaților i-au provocat persoanei vătămate leziuni ce au necesitat pentru vindecare un număr ridicat de îngrijiri medicale, anume 40-45, inculpatul ##### a dat dovadă de o agresivitate deosebită, lovind persoana vătămată inclusiv în zona capului, deși aceasta nu a opus rezistență și nu a primit sprijin din partea altor persoane, ceea ce le-a sporit inculpaților îndrăzneala iar persoanei vătămate i-a redus șansele de a riposta, fiind și în inferioritate numerică. Se va avea în vedere că inculpații au agresat persoana vătămată după ce aceasta le-a adresat injurii, în urma

unor discuții pe care persoana vătămată a avut-o cu fosta sa parteneră, iar după agresiunea exercitată inculpații s-au interesat de starea victimei, i-au adus apă și i-au ajutat-o să se ridice.

Nu poate fi ignorată însă nici perioada îndelungată care a trecut de la data săvârșirii infracțiunii și până în prezent, adică aproape nouă ani, fără să existe date că în tot acest interval de timp inculpații ar mai fi săvârșit alte fapte prevăzute de legea penală.

În ceea ce privește situația personală a inculpaților, în prezent aceștia par a fi integrați în societate, ambii locuiesc în străinătate (f. 89-90, 94, 106, 155-157 vol. 2), inculpatul ##### nu a făcut dovada ocupației sale ori a locului de muncă, inculpatul ##### este angajat în calitate de ajutor administrator clădiri (f. 158-160), inculpatul ##### este cunoscut cu antecedente penale (f. 121 vol. 2) pentru săvârșirea unor infracțiuni contra patrimoniului, dar este împlinit termenul de reabilitare cu privire la acele condamnări, iar inculpatul ##### nu este cunoscut cu antecedente penale (f. 123 vol. 2). Inculpatul ##### are un copil minor în întreținere (f. 138 d.u.p.) iar inculpatul ##### este căsătorit și are doi copii minori în întreținere. (f. 91-93)

În cursul urmăririi penale inculpații au adoptat o atitudine parțial sinceră, ulterior nu s-au prezentat în fața instanței de judecată și nu și-au făcut cunoscută poziția procesuală cu privire la acuzația adusă, însă și-au angajat apărători aleși, beneficiind de asistență juridică.

Pe cale de consecință, în baza art. 396 alin. 2 Cod proc. pen., instanța va condamna pe inculpatul ##### la o pedeapsă de 1 (un) an și 9 (nouă) luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de vătămare corporală, prev. de art. 181 alin. 1 Cod penal 1969, cu aplicarea art. 75 alin. 1 lit. c) Cod penal 1969 și art. 5 alin. 1 Cod penal.

În baza art. 71 alin. 2 Cod penal 1969, cu referire la art. 12 alin. 1 din Legea nr. 187/2012, interzice inculpatului ca pedeapsă accesorie exercițiul drepturilor prev. de art. 64 lit. a) teza a II-a și lit. b) Cod penal 1969.

În ceea ce privește modalitatea de executare a pedepsei, instanța apreciază că scopul sancțiunii poate fi atins și fără privarea de libertate, întrucât simpla condamnare a inculpatului implică pentru acesta o constrângere și poate conduce prin ea însăși la reeducarea sa, ținând seama și de timpul considerabil care a trecut de la data săvârșirii faptei, la acest moment neexistând date că inculpatul ar mai fi comis ulterior alte infracțiuni. După cum s-a arătat, inculpatul ##### este cunoscut cu antecedente penale pentru săvârșirea unor infracțiuni contra patrimoniului, dar este împlinit termenul de reabilitare cu privire la acele condamnări. În cursul urmăririi penale inculpatul a avut o atitudine parțial sinceră, colaborând cu organele judiciare.

Așadar, în baza dispozițiilor art. 81 alin. 1, art. 82 alin. 1 Cod penal 1969, instanța va dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei de 1 an și 9 luni închisoare aplicată inculpatului prin prezenta hotărâre, pe durata unui termen de încercare de 3 ani și 9 luni, termen de încercare ce se va calcula de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri, conform art. 82 alin. 3 Cod penal 1969.

În baza art. 71 alin. 5 Cod penal 1969, pe durata suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii va suspenda și executarea pedepsei accesorii.

Va atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 83 Cod penal 1969 privind revocarea suspendării condiționate a executării pedepsei în cazul săvârșirii unei noi infracțiuni în termenul de încercare.

În baza art. 88 alin. 1 Cod penal, va scădea din pedeapsa închisorii aplicate inculpatului durate reținerii de 24 de ore, de la data de 12.02.2013 până la data de 13.02.2013.

În baza art. 7 alin. 1 din Legea nr. 76/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului Național de Date Genetice Judiciare, va dispune prelevarea de la inculpatul ##### de probe biologice în vederea introducerii profilului genetic în Sistemul Național de Date Genetice Judiciare.

În baza art. 5 alin. 5 din Legea nr. 76/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului Național de Date Genetice Judiciare, va informa pe inculpatul ##### că probele biologice recoltate vor fi utilizate pentru obținerea și stocarea în Sistemul Național de Date Genetice Judiciare a profilului genetic.

De asemenea, în baza art. 396 alin. 2 Cod proc. pen., instanța va condamna pe inculpatul ##### la o pedeapsă de 10 (zece) luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la vătămare corporală, prev. de art. 26 Cod penal 1969 raportat la art. 181 alin. 1 Cod penal 1969, cu aplicarea art. 5 alin. 1 Cod penal.

În baza art. 71 alin. 2 Cod penal 1969, cu referire la art. 12 alin. 1 din Legea nr. 187/2012, va interzice inculpatului ca pedeapsă accesorie exercițiul drepturilor prev. de art. 64 lit. a) teza a II-a și lit. b) Cod penal 1969.

În ceea ce privește modalitatea de executare a pedepsei, instanța apreciază că scopul sancțiunii poate fi atins și fără privarea de libertate, întrucât simpla condamnare a inculpatului implică pentru acesta o constrângere și poate conduce prin ea însăși la reeducarea sa. Pe de altă parte, nu doar lipsa altor condamnări anterioare impune această soluție, ci și timpul considerabil care a trecut de la data săvârșirii faptei, la acest moment neexistând date că inculpatul ar mai fi comis ulterior alte infracțiuni. Inculpatul a adoptat în cursul urmăririi penale o atitudine parțial sinceră, dar a colaborat cu organele de urmărire penală și nu a încercat să împiedice aflarea adevărului în cauză.

Pe cale de consecință, în baza dispozițiilor art. 81 alin. 1, art. 82 alin. 1 Cod penal 1969, instanța va dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei de 10 luni închisoare aplicată inculpatului prin prezenta hotărâre, pe durata unui termen de încercare de 2 ani și 10 luni, termen de încercare ce se va calcula de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri, conform art. 82 alin. 3 Cod penal 1969.

În baza art. 71 alin. 5 Cod penal 1969, pe durata suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii va suspenda și executarea pedepsei accesorii.

Va atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 83 Cod penal 1969 privind revocarea suspendării condiționate a executării pedepsei în cazul săvârșirii unei noi infracțiuni în termenul de încercare.

În baza art. 88 alin. 1 Cod penal, va scădea din pedeapsa închisorii aplicate inculpatului durate reținerii de 24 de ore, de la data de 12.02.2013 până la data de 13.02.2013.

În baza art. 7 alin. 1 din Legea nr. 76/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului Național de Date Genetice Judiciare, va dispune prelevarea de la inculpatul ##### de probe biologice în vederea introducerii profilului genetic în Sistemul Național de Date Genetice Judiciare.

În baza art. 5 alin. 5 din Legea nr. 76/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului Național de Date Genetice Judiciare, va informa pe inculpatul ##### că probele biologice recoltate vor fi utilizate pentru obținerea și stocarea în Sistemul Național de Date Genetice Judiciare a profilului genetic.

Latura civilă și alte dispoziții

Persoana vătămată ##### și Serviciul de Ambulanță Județean Iași (f. 21 dos. cam. preliminar) nu s-a constituit parte civilă în procesul penal.

În ceea ce privește pretențiile civile formulate în cauză de Spitalul Clinic de Urgență Prof. Dr. N. ##### Iași (f. 54 d.u.p.), instanța reține că pentru a se angaja răspunderea civilă a inculpaților este necesar să fie îndeplinite cerințele prevăzute de dispozițiile art. 1357 Cod civil, respectiv: existența unei fapte ilicite, existența unui prejudiciu, existența unui raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu și existența vinovăției celui care a cauzat prejudiciul.

În cauză se constată că prejudiciul a cărui reparare se solicită de către partea civilă derivă din faptele ilicite săvârșite de inculpați, care pe planul dreptului penal reprezintă infracțiunea de vătămare corporală/complicitate la vătămare corporală.

Având în vedere considerațiile anterior expuse, cu privire la existența faptelor și încadrarea juridică, instanța arată că sunt îndeplinite condițiile constând în existența unei fapte ilicite, existența unui raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu și existența vinovăției celui care a cauzat prejudiciul.

Pretențiile civile formulate de Spitalul Clinic de Urgență Prof. Dr. N. ##### Iași sunt întemeiate, acestea reprezentând cheltuielile ocazionate de îngrijirile medicale acordate persoanei vătămate în urma infracțiunilor comise de inculpați, motiv pentru care, în baza art. 397 alin. 1 Cod proc. pen. raportat la art. 19 alin. 1, 2, 5 Cod proc. pen., cu referire la art. 1357, art. 1382 Cod civil și art. 320 alin. 1 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, instanța va admite acțiunea civilă formulată de către partea civilă Spitalul Clinic de Urgență „Prof. Dr. N. ##### Iași” și va obliga, în solidar, pe inculpații ##### și ##### să plătească părții civile suma de 1576,77 lei, reprezentând daune materiale, sumă la care se adaugă dobânda de referință a B.N.R., care se va calcula de la rămânerea definitivă a hotărârii și până la data achitării integrale a prejudiciului.

Va constata că persoana vătămată ##### nu s-a constituit parte civilă în procesul penal.

Va lua act că inculpații au fost asistați de apărători aleși.

În baza art. 274 alin. 1, 2 Cod proc. pen., va obliga pe fiecare dintre inculpați la plata către stat a sumei de 1500 lei cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de către stat.”

Împotriva sentinței anterior menționate, în termen legal, inculpații ##### și ##### au promovat apel.

Prin motivele de apel, inculpatul #####, prin apărători aleși inițiali, ##### și Siana ##### a arătat următoarele:

” Ab initio, precizează că apreciază că în mod legal și temeinic a constatat instanța de fond că legea penală mai favorabilă în mod global în ceea ce privește infracțiunea reținută în sarcina inculpatului #####, este legea penală veche, respectiv Codul penal din 1968. Totodată, consideră că se impune modificarea hotărârii, fiind necesar, în principal, a se constata încetarea procesului penal, ca urmare a intervenției prescripției răspunderii penale, iar în subsidiar, stabilirea unei pedepse inferioare celei aplicate de instanța de fond.

1. Cu privire la primul motiv de apel, consideră că se impunea pronunțarea în prezenta cauză a unei soluții de încetare a procesului penal. Astfel, apreciază că trebuie avute în vedere termenele de prescripție a răspunderii penale, respectiv prescripția specială, reglementată în vechiul Cod penal în cadrul articolului 124, iar în legea penală nouă, în cadrul articolului 155 alin.4. Astfel, sub imperiul legii penale vechi, articolul privind prescripția specială stabilea că oricâte întreruperi ar interveni, dacă termenul de prescripție generală prevăzut la art. 122 din Codul penal este depășit cu încă jumătate, atunci este înlăturată răspunderea penală. Legea nouă prevede că depășirea cu încă o dată a termenelor este de natură a înlătura răspunderea penală.

Concret, în prezenta cauză, având în vedere momentul săvârșirii faptei - 02.10.2012, și coroborând dispozițiile privind termenul de prescripție a răspunderii penale aplicabil în cauză raportat la limitele de pedeapsă-5 ani, cu dispozițiile privind prescripția specială, rezultă că la acest moment procesual, fapta reținută în sarcina inculpatului este prescrisă, fiind depășit termenul prescripției speciale de 7 ani și 6 luni.

Instituirea prescripției ca una dintre cauzele de înlăturare a răspunderii penale constituie o consecință firească a înțelegerii infracțiunii ca o faptă antisocială și a răspunderii penale ca o ripostă publică la infracțiune. Tragerea la răspundere penală pentru comiterea unei fapte periculoase pentru societate este utilă și necesară numai dacă se produce într-un interval de timp în care pedeapsa aplicată infractorului își poate îndeplini funcțiile preventive și educative pentru care a fost instituită.

Raportat la intervenirea prescripției răspunderii penale, se impune aplicarea disp. art. 16 alin. 1 li., f) și ale art. 17 alin. 2 Cod procedură penală, în sensul încetării procesului penal.

2. Cu privire la cel de-al doilea motiv de apel, în condițiile în care instanța de apel consideră că se impune menținerea soluției de condamnare, apreciază că se impune stabilirea unei pedepse inferioare celei individualizate de către instanța de fond, respectiv o pedeapsă orientată spre minimul special, raportat la gradul de pericol social redus al faptei săvârșite, persoana inculpatului și la împrejurările concrete ale cauzei.

Precizează faptul că inculpatul a dorit pe parcursul judecății să se prevaleze de procedura în cazul recunoașterii învinuirii, prevăzută de disp. art. 375 Cod procedură penală, însă condițiile economico-sociale generate de pandemia de coronavirus, suprapuse peste lipsa de cunoștințe juridice a inculpatului, au determinat o imposibilitate de revenire a acestuia în România pentru a se prezenta în fața instanței de judecată și a-și exprima poziția procesuală în sensul recunoașterii faptei reținute în sarcina sa.

Cu toate acestea, spre finalul procesului derulat în fața primei instanțe, inculpatul a transmis poziția sa procesuală de recunoaștere prin angajarea unui apărător ales, care a solicitat și luarea poziției procesuale a inculpatului direct, prin intermediul videoconferinței, solicitare respinsă însă de instanța de fond.

Raportat la aceste aspecte, apreciază că instanța de fond ar fi putut să aibă în vedere și atitudinea procesuală a inculpatului, care și-a exprimat intenția de a da o declarație de recunoaștere, ceea ce reflectă o atitudine sinceră de căință procesuală a inculpatului, care a conștientizat impactul negativ al faptei sale.

Invocă în acest sens și Hotărârea (CEDO) din 27 septembrie 2017 în Cauza Valdhuter împotriva României (Cererea nr. 70.792/10, publicată în Monitorul Oficial nr. 59 din 19 ianuarie 2018) . În speță, Curtea a verificat cele trei etape ale criteriului Al-Khawaja și Tahery - în ordinea definită în această hotărâre - care sunt interdependente și care, considerate împreună, servesc la a stabili dacă procedura penală în cauză a avut un caracter echitabil general.

Pe scurt, Curtea Europeană a stabilit următoarele:

„Primele instanțe nu au invocat niciun motiv pentru a justifica omisiunea audierii inculpatului. Ulterior, în cadrul măsurilor premergătoare revizuirii inițiate de reclamant, martorul a fost audiat doar de procuror. Avocata reclamantului a putut să asiste la

această audiere, dar din documentele aflate la dosar nu reiese că a fost autorizată să adreseze întrebări persoanei în cauză (supra, pct. 31; a se vedea, mutatis mutandis, Paie împotriva Croației, nr. 47.082/12, pct. 47, 29 martie 2016). În orice caz, Guvernul nu a prezentat niciun motiv de ordin procedural sau juridic pentru a justifica faptul că Judecătoria Oradea nu a audiat martorul în cauză (a se vedea, mutatis mutandis, Gokbulut împotriva Turciei, nr. 7.459/04, pct. 59, 29 martie 2016), Prin urmare, Curtea concluzionează că instanțele naționale nu au invocat motive serioase care să justifice neprezentarea lui I.R. și admiterea ca probă a declarației date de acesta în cursul urmăririi penale.

În continuare, Curtea va examina dacă declarația acestui martor a constituit temeiul unic sau decisiv pentru condamnarea reclamantului. În această privință, Curtea subliniază, de la bun început, că instanțele interne - și în special Curtea de Apel Oradea, în Decizia sa penală definitivă din 11 mai 2010 - au făcut referire la declarațiile lui I.R. în sensul că acestea stăteau la baza tezei vinovăției reclamantului.

Curtea observă, în continuare, că, în cadrul măsurilor premergătoare revizuirii, Judecătoria Oradea, declarând în același timp că nu îi revenea sarcina aprecierii probelor, a hotărât că declarația lui I.R. nu constituia proba unică, nu avea o valoare prestabilită și nu preleva asupra celorlalte elemente de probă (supra, pct. 33), Curtea apreciază că această concluzie nu pare a fi arbitrară și observă că alte probe fundamentează stabilirea vinovăției, precum, de exemplu, declarațiile reclamantului în persoană sau cele ale lui A.V. Cu toate acestea, Curtea nu poate să ignore că I.R. era autorul infracțiunii de furt și că reclamantul a fost condamnat pentru complicitate la această infracțiune. În plus, declarațiile lui I.R. constituiau singura probă clară care confirma teza reținută de instanțe, potrivit căreia reclamantul comandase săvârșirea furturilor (supra, pct. 16). Deși consideră că este dificil să stabilească dacă declarațiile lui I.R. au constituit proba în acuzare decisivă în cauză, Curtea este convinsă totuși că aceste declarații aveau o anumită importanță, chiar una însemnată, și că administrarea lor a cauzat dificultăți apărării. În aceste condiții, era necesar ca în speță să existe solide elemente compensatorii, suficiente pentru a contrabalansa dificultățile cauzate apărării (a se vedea, mutatis mutandis, Schatschaschwili, citată anterior, pct. 116).

În această privință, Curtea observă că, potrivit Guvernului, condamnarea reclamantului avea la bază un ansamblu de probe concordante, printre care, în special, mărturiile complicilor lui I.R. și mărturia lui A.V. (supra, pct. 11, 12 și 41), cercetări la fața locului și înscrisuri. Aceasta subliniază, pe de altă parte, că, tot potrivit Guvernului pârât, procedura inițiată împotriva reclamantului a fost echitabilă în ansamblul său.

În sensul prezentei cauze, Curtea se limitează la a constata că reclamantul nu a avut posibilitatea, nici în etapa urmăririi penale, nici în fața instanțelor, de a adresa întrebări martorilor ale căror declarații au fost luate în considerare de instanțele naționale. De altfel, însuși reclamantul a fost audiat în persoană abia în etapa recursului. În plus, instanțele nu au procedat la o examinare meticuloasă a credibilității martorilor absenți și a fiabilității declarațiilor acestora.

În special, în ceea ce privește declarația lui I.R., Curtea subliniază că, în primul rând, instanțele au omis să răspundă argumentului reclamantului întemeiat pe nelegalitatea acestui mijloc de probă, care ar fi fost obținut în urma unei constrângeri exercitate de agenții statului. Astfel, Curtea de Apel Oradea nu a răspuns în niciun fel la acest motiv de recurs (supra, pct. 23); abia în cursul procedurii de revizuire, Judecătoria Oradea a hotărât că argumentului îi lipsea credibilitatea (supra, pct. 33).

Având în vedere cele de mai sus, Curtea nu poate decât să constate absența unor măsuri procedurale adoptate de instanțele interne pentru a compensa imposibilitatea reclamantului de a-i adresa în mod direct întrebări lui I.R. Aceasta deduce că instanțele nu au luat măsurile compensatorii care ar fi permis o apreciere echitabilă și adecvată a fiabilității elementelor de probă neverificate (Schatschaschwili, citată anterior, pct. 163).

Toate elementele menționate anterior îi sunt suficiente Curții pentru a concluziona că au fost încălcate art. 6 § 1 și art. 6 § 3 lit. d) din Convenție.

Cu privire la pretinsa încălcare a art. 6 § 1 din convenție din cauza duratei procedurii

Reclamantul pretinde că durata procedurii penale în cauză este incompatibilă cu cerința „ termenului rezonabil”. Acesta invocă art. 6 § 1 din Convenție.

Guvernul solicită Curții să țină seama, în cadrul examinării sale globale, de comportamentul reclamantului și de cel al autorităților, precum și de numărul gradelor de jurisdicție.

Curtea reamintește că aprecierea caracterului „rezonabil” al duratei unei proceduri trebuie să se realizeze în funcție de circumstanțele cauzei și ținând seama de următoarele criterii: complexitatea cauzei, comportamentul reclamantului și cel al autorităților competente, precum și miza litigiului pentru persoana în cauză [a se vedea, printre multe altele, Pelissier și Sassi împotriva Franței (MC), nr. 25.444/94, pct. 67, CEDO 1999-11, și Frydlander împotriva Franței (MC), nr. 30.979/96, pct. 43, CEDO 2000-VII].

Curtea observă, în speță, că procedura a început la 29 februarie 2000, cu prima audiere a reclamantului de către poliție (supra, pct. 6), și că aceasta s-a încheiat la 11 mai 2010, prin pronunțarea deciziei Curții de Apel Oradea (supra, pct. 23). Prin urmare, această procedură a durat zece ani două luni și douăsprezece zile pentru parcurgerea a trei grade de jurisdicție.

Curtea reamintește, în continuare, că, în Hotărârea de principiu ##### și alții împotriva României (nr. 40.756/06, 41.508/07 și 50.806/07, 26 noiembrie 2013), aceasta a constatat o încălcare în privința unor chestiuni similare celor care fac obiectul prezentei cauze.

După ce a examinat toate elementele ce i-au fost prezentate, Curtea nu a identificat niciun fapt sau argument care să o convingă să ajungă la o concluzie diferită în ceea ce privește admisibilitatea și temeinicia capătului de cerere în cauză. Ținând seama de jurisprudența sa în materie, Curtea consideră că, în prezenta cauză, durata procedurii în litigiu este excesivă și nu răspunde cerinței „termenului rezonabil

Rezultă că acest capăt de cerere este admisibil și că a fost încălcat art. 6 § 1 din Convenție.”

Hotărârea redată mai sus, se circumscrie elementelor din prezenta cauza, existând elemente comune, atât în ceea ce privește audierea inculpatului cât și durata mare de timp a desfășurării urmăririi penale - aproximativ 9 ani.

Chiar dacă în considerentele instanței de fond apare menționată perioada îndelungată care a trecut de la data săvârșirii infracțiunii și până în prezent, respectiv 9 ani, apreciază că nu a fost analizată suficient această circumstanță în procesul de individualizare a pedepsei.

Intervalul mare de timp scurs de la data săvârșirii infracțiunii determină diminuarea rezonanței sociale a săvârșirii infracțiunii. Totodată, este firesc că în intervalul de timp scurs de la săvârșirea infracțiunii, inculpatul a făcut eforturi pentru îndreptare, sub presiunea amenințării răspunderii penale, pedeapsa nemaiputând avea un scop preventiv și educativ. În acest sens, a arătat că în prezent, inculpatul lucrează în Danemarca în domeniul construcțiilor, fiind integrat în muncă și în societate. Precizează că va

depune înscrisuri noi în apel din care rezultă aceste aspecte.

Cu privire la circumstanțele concrete ale cauzei, solicită a se observa că din rechizitoriul emis, rezultă că după momentul agresiunii, inculpatul #####, împreună cu inculpatul #####, a ridicat-o pe persoana vătămată din zona tomberoanelor, au așezat-o pe trotuar și au udat-o cu apă până și-a revenit, ajutând-o ulterior să se ridice în picioare. Prin urmare, realizând consecințele faptei, inculpatul a făcut eforturi pentru diminuarea lor, sens în care apreciază că se impunea reținerea circumstanței atenuante prevăzută de art. 74 alin. 1 lit. b) Cod penal din 1968 stăruința depusă de infractor pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau a repara paguba pricinuită.

Opinează în sensul că fapta imputată inculpatului ilustrează un grad de pericol social minim, estompat natural și odată cu trecerea timpului, prin urmare, stabilirea unei pedepse orientate către minimul special este suficientă pentru diminuarea sau chiar înlăturarea gradului de pericol social al faptei. În aceste condiții, chiar și stabilirea unei pedepse inferioare celei individualizate de instanța de fond va permite inculpatului să se realinieze standardelor de conduită și să se supună rigorilor legii penale, inculpatul având o familie în întreținere și asigurându-și sieși și familiei mijloacele de subzistență muncind în construcții.

În ceea ce privește modalitatea de executare a pedepsei, precizează că în mod judicios a dispus instanța de fond suspendarea condiționată a executării pedepsei, fiind îndeplinite condițiile prevăzute de lege în acest sens, respectiv disp. art. 81 din Codul penal din 1968.

Pentru toate aceste considerente, solicită admiterea apelului astfel cum a fost formulat. În drept, invocă disp. art. 16 alin. 1 lit. f), art. 17 alin. 2, art. 408 și urm. Cod procedură penală, art. 81, art. 124 Cod penal din 1968.

Ca probe, solicită readministrarea probelor din faza urmăririi penale și administrarea probei cu înscrisuri noi, în circumstanțiere."

Prin motivele de apel, inculpatul #####, prin apărător ales, ##### a arătat următoarele:

"În fapt, prin rechizitoriul emis de Parchetul de pe lângă Judecătoria Iași în dosarul de urmărire penală numărul #####/P/2015 inculpatul - apelant ##### a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la lovire sau alte violențe, prevăzută de art. 48 alin.1 raportat la art.193 alin. (2) Cod penal, cu aplicarea art.5 alin. (1) Cod penal.

Prin sentința penală numărul ##### pronunțată la data de 01.07.2021 a Judecătoriei Iași, inculpatul #####, a fost condamnat la o pedeapsă de 10 (zece) luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la vătămare corporală, faptă prevăzută și sancționată de dispozițiile art. 26 Cod Penal 1969 raportat la art. 181 alin. (1) Cod Penal 1969, cu aplicarea art.5 alin.(1) Cod penal.

În ceea ce privește modalitatea de executare a pedepsei, instanța a dispus în baza dispozițiilor art. 81 alin. (1) Cod penal 1969 suspendarea condiționată a executării pedepsei de 10 luni închisoare aplicată inculpatului prin prezenta hotărâre atacată, pe durata unui termen de încercare de 2 ani și 10 luni, termen de încercare ce se va calcula de la data rămânării definitive a hotărârii.

Totodată, în baza art. 71 alin. (5) Cod Penal 1969, pe durata suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii va suspenda și executarea pedepsei accesorii, în baza art. 88 alin. (1) Cod penal, instanța a scăzut din pedeapsa închisorii aplicate inculpatului durata reținerii de 24 de ore, de la data 12.02.2013 până la data de 13.02.2013. În baza art. 7 alin. (1) din Legea nr. 76/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului Național de Date Genetice Judiciare, instanța a dispus prelevarea de la inculpatul ##### - ##### de probe biologice în vederea introducerii profilului genetic în Sistemul Național de Date Genetice Judiciare.

În ceea ce privește acțiunea civilă formulată de către partea civilă Spitalul Clinic de Urgență " Prof. Dr. N. ##### Iași" instanța a admis cererea și a dispus obligarea în solidar a inculpaților ##### și și ##### să plătească părții civile suma de 1576,77 lei, reprezentând daune materiale, sumă la care se adaugă dobânda de referință BNR, care se va calcula de la rămânerea definitivă a hotărârii și până la achitarea în integralitate a prejudiciului.

De asemenea, în aplicarea legii mai favorabile inculpatului #####.; conform art.5 alin. (1) Cod Penal și art. 386 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța a dispus schimbarea încadrării juridice dată faptei prin actul de sesizare a instanței, din " infracțiunea de complicitate la lovire sau alte violențe", conform prevederilor art. 48 alin.(1) raportat la art. 193 alin.(2) Cod penal, în "infracțiunea de complicitate la vătămare corporală", prevăzută de art. 26 Cod Penal 1969 raportat la art. 181 alin.1 Cod penal 1969, cu aplicarea art.5 alin.(1) Cod penal.

Consideră că sentința instanței de fond este vădit nelegală și netemeinică, având în vedere următoarele:

1. În ceea ce privește schimbarea de încadrare juridică dată, instanța a invocat decizia nr. ####/2019 a Curții Constituționale, publicată în Monitorul Oficial nr. 500/20.06 2019 și totodată a subliniat faptul că schimbarea încadrării juridice cu aplicarea legii penale mai favorabile inculpatului, nu reprezintă o veritabilă schimbare de încadrare juridică, în sensul reținerii unei alte infracțiuni decât cea din actul de sesizare a instanței, astfel cum s-a arătat și prin sentința penală nr. ###/RC/2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Luând în considerare decizia nr. ####/2019 a Curții Constituționale, consideră că instanța a apreciat în mod greșit faptul că elementele constitutive ale celor două infracțiuni puse în discuție în prezenta cauză sunt identice în ambele reglementări și nu este necesar ca aceasta să se pronunțe prin încheiere separată cu privire la admiterea cererii de schimbare a încadrării juridice .

În condițiile în care, în ceea ce îl privește pe inculpatul #####, s-a formulat cererea de schimbare a încadrării juridice dată faptelor și s-a pus în discuția contradictorie a părților aplicarea legii mai favorabile, consideră că pentru respectarea dreptului la apărare și pentru garantare unui proces echitabil, era impetuos necesar ca instanța să se pronunțe asupra acestei cereri, prin încheiere separată și nu o dată cu fondul cauzei.

Din folosirea verbului a pronunța, rezultă fără dubiu voința Curții Constituționale de a statua că orice hotărâre a instanței, indiferent că este de schimbare sau de menținere, referitoare la încadrarea juridică a faptei, în contextul dispozițiilor art. 377 alin.(4) și art. 386 alin.(1) Cod de procedură penală, trebuie să fie materializată intrumentum probationis - într-o încheiere prin care nu se soluționează fondul cauzei.

De asemenea consideră că după terminarea cercetării judecătorești dacă judecătorul cauzei pune în discuție schimbarea încadrării juridice, invocată de inculpat prin apărător în prezenta cauză, acesta este ținut de a se pronunța anterior intrării în dezbatere pentru ca părțile să-și poată formula punctele de vedere și apărarea eficientă în raport de o încadrare juridică certă.

În acest sens, arată că s-ar satisface exigențele dreptului la un proces echitabil și ale dreptului la apărare, deoarece atât timp cât judecătorul nu s-a pronunțat, părțile nu pot fi sigure în privința obiectului judecății.

Astfel, în cuprinsul paragrafului 42 al deciziei, Curtea arată: „numai dispunerea schimbăm încadrării juridice a faptei, prin hotărâre care nu soluționează fondul cauzei, ulterior punerii în discuția părților a noii încadrări juridice, însă anterior soluționării cauzei, prin sentință sau decizie, asigură caracterul echitabil al procesului și posibilitatea exercitării în continuare a unei apărări efective, în procesul penal, de către inculpat, în condițiile în care doar în raport cu o încadrare juridică în mod definitiv stabilită, în cursul

procesului penal, iar nu la finalul acestuia, inculpatul își poate face apărări concrete”. Iar în paragraful 46, Curtea statuează: „pentru asigurarea caracterului echitabil al procesului penal și în vederea exercitării în mod efectiv a dreptului la apărare de către inculpat, singura interpretare care asigură textului criticat - art. 386 alin. (1) din Codul de procedură penală - conformitatea cu dispozițiile din Constituție și Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale este aceea care impune ca schimbarea încadrării juridice date faptei prin actul de sesizare să se realizeze de către instanța de judecată prin hotărâre care nu soluționează fondul cauzei (s.n.), ulterior punerii în discuția părților a noii încadrări juridice a faptei, însă anterior soluționării fondului cauzei”. 2. În ceea ce privește pedeapsa aplicată inculpatului, instanța a dispus în baza dispozițiilor art. 81 alin.(1) art. 82 alin.(1) Cod penal 1969, suspendarea condiționată a executării pedepsei de 10 luni închisoare aplicată acestuia prin prezenta hotărâre atacată, pe durata unui termen de încercare de 2 ani și 10 luni, termen de încercare ce se va calcula de la data rămânării definitive a prezentei hotărâri.

Consideră că instanța a făcut o greșită apreciere la momentul în care a dispus condamnarea inculpatului la o pedeapsă de 10 luni închisoare cu suspendare în condițiile în care aceasta era ținută de următoarele aspecte în momentul în care pronunța hotărârea, respectiv: contribuția avută de inculpat în săvârșirea infracțiunii - complicitate la vătămare corporală, lipsa antecedentelor penale, cooperarea cu organele judiciare, conduita inculpatului avută anterior săvârșirii faptei penale, conduita inculpatului avută ulterior săvârșirii faptei penale și nu în ultimul rând, perioada de timp scursă din momentul săvârșirii faptei penale și până la trimiterea în judecată a inculpatului.

În condițiile în care, fapta a fost săvârșită la data de 02.10.2012 și inculpatul a fost trimis în judecată la data de 06.05.2020, consideră că se impunea condamnarea acestuia la o pedeapsă orientată spre minimul special prevăzut de legea penală pentru ca pedeapsa să fie proporțională. În contextul în care urmărire penală s-a întins pe o perioadă de 10 ani, consideră că, gradul de pericol social al faptei nu a fost foarte ridicat iar în aprecierea întregului material probator instanța trebuia să dea eficiență circumstanțelor personale ale inculpatului.

Din înscrisurile depuse la dosarul cauzei rezultă faptul că de la data săvârșirii faptei pentru care este acum cercetat și până la darea sentinței, inculpatul nu a mai avut nici un contact cu legea penală, este cetățean român cu domiciliul stabil în Germania, este căsătorit, are un loc de muncă stabil și copii minori.

În atare condiții, consideră că pedeapsa aplicată este mult prea severă iar scurgerea timpului de la data săvârșirii faptei și până la darea sentinței a fost o perioadă suficientă pentru a se constata că simplul fapt al parcurgerii procedurii judiciare a fost suficient pentru reabilitarea inculpatului, pentru ca acesta să conștientizeze consecințele faptei sale.

Pentru toate aceste motive solicită instanței de judecată admiterea apelului formulat, desființarea hotărârii numărul ##### pronunțată de Judecătoria Iași la data de 01.07.2021 și trimiterea cauzei spre rejudecare.”

Analizând legalitatea și temeinicia sentinței penale apelate, în raport de criticile formulate, dar și din oficiu, în baza efectului devolutiv al apelului și a limitelor sale, în conformitate cu dispozițiile art. 417 și art. 420 Cod procedură penală, Curtea constată următoarele:

Hotărârea instanței de fond este rezultatul unei analize amănunțite și complete a mijloacelor de probă administrate, al unei interpretări juste și corecte a acestor probe și a dispozițiilor legale incidente și cuprinde o expunere clară a argumentelor reținute și o motivare amplă și coerentă.

În acest sens, se constată că instanța de fond a efectuat o cercetarea judecătorească completă, prin readministrarea probatoriului de la urmărirea penală și a probelor noi propuse în cursul judecății pe fond, în vederea stabilirii situației de fapt.

Curtea constată că faptele reținute de prima instanță în sarcina inculpaților există, au fost comise de aceștia, cu forma de vinovăție cerută de lege și nu există nicio cauză justificativă sau de neimputabilitate care să înlăture răspunderea penală a acestora.

Instanța de fond a făcut referiri concrete cu privire la elementele de fapt reținute, precum și analiza probelor care au servit ca temelie pentru adoptarea soluției, și-a bazat concluziile pe motive de fapt și de drept pe care le-a expus în extenso în cuprinsul considerentelor hotărârii judecătorești, pe care Curtea și le însușește în integralitate.

Situația de fapt reținută prin sentință nu a făcut obiect de critică în apel, Curtea însăși constatând, în virtutea efectului devolutiv al căilor de atac declarate, temeinicia hotărârii din această perspectivă.

Astfel, reevaluând materialul probator administrat pe tot parcursul procesului penal, atât în faza de urmărire penală, cât și în faza cercetării judecătorești, Curtea constată că prima instanță a procedat în mod legal și temeinic, reținând vinovăția certă a inculpaților în comiterea faptelor imputate și procedând la o justă încadrare juridică a acestora, astfel cum au fost redactate cu prilejul analizării judicioase și reținerii corecte a situației de fapt.

Prin urmare, reanalizând actele și lucrările dosarului, prin prisma criticilor din apel formulate, instanța de control judiciar constată că baza factuală, astfel cum a fost conturată și obiectivată din ansamblul probator administrat în faza de urmărire penală și în cea a cercetării judecătorești în primă instanță nu a suferit modificări.

Însă Curtea apreciază că în cauză a intervenit prescripția răspunderii penale, aceasta rezultând din interpretarea deciziilor CCR nr. 297/26.04.2018 și nr. 358/26.05.2022. Prima dintre acestea a stabilit că soluția legislativă care prevede că întreruperea cursului prescripției răspunderii penale prin îndeplinirea oricărui act de procedură în cauză din cuprinsul dispozițiilor art. 155 alin.1 C.pen. este neconstituțională.

Prin Decizia nr. ###/26.05.2022 s-a constatat că disp. art. 155 alin.1 C.pen. sunt neconstituționale, arătându-se că Decizia nr. ###/26.04.2018 este una simplă și că în perioada cuprinsă între data publicării acesteia și până la intrarea în vigoare a unui act normativ care să clarifice norma, prin reglementarea expresă a cazurilor apte să întrerupă cursul termenului de prescripție a răspunderii penale, fondul activ al legislației nu conține vreun caz care să permită întreruperea cursului prescripției răspunderii penale.

Așadar, Decizia nr. ###/26.05.2022 a statuat că din aprilie 2018 și până la apariția O.U.G. nr. 71/30.05.2022 Codul penal nu a prevăzut vreun caz de întrerupere a prescripției.

Cum aplicarea legii penale mai favorabile în timpul judecății se face potrivit art. 5 alin.2 C.pen. și în cazul actelor normative declarate neconstituționale, Curtea apreciază că dispozițiile art. 155 alin.1 din actualul Cod penal, în vigoare în perioada sus-menționată, ce nu includea vreo cauză de întrerupere a cursului termenului de prescripție, reprezintă legea penală mai favorabilă, în care prescripția specială nu operează, iar prescripția răspunderii penale intervine la împlinirea termenului general al prescripției, prev. de art. 154 C.pen.

În cauză, pentru infracțiunea de lovire sau alte violențe, art. 193 alin.2 C.pen. prevede pedeapsa maximă de 5 ani, iar conform art. 154 alin.1 lit.d C.pen., termenul de prescripție a răspunderii penale este de 5 ani.

Având în vedere că faptele reținute în sarcina inculpaților au fost comise la 02.10.2012, Curtea apreciază că termenul de prescripție a răspunderii penale sus-menționat s-a împlinit în luna octombrie 2017.

În consecință, se va dispune încetarea procesului penal, potrivit art. 16 alin.1 lit.f C.proc.pen.

Așa fiind, în baza art. 421 alin.1 pct.2 lit.a C.proc.pen., Curtea va admite apelurile formulate de inculpații ##### și ##### împotriva sentinței penale nr. ##### din 01.07.2021 pronunțate de Judecătoria Iași în dosarul nr. #####/245/2020, pe care o va desființa, în parte, în latura penală.

Rejudecând cauza:

Va înlătura din sentința apelată dispozițiile de schimbare a încadrărilor juridice și de condamnare a inculpaților, precum și aplicarea art. 88 alin.1 C.pen. 1969, art. 5 și art. 7 din Legea nr. 76/2008.

În baza art. 396 alin.6 cu referire la art.16 alin.1 lit.f C.proc.pen., va înceta procesul penal pornit împotriva inculpatului #####, pentru săvârșirea infracțiunii de lovire sau alte violențe, prev. de art. 193 alin.2 C.pen. cu aplic. art. 77 lit.d C.pen. și art. 5 C.pen., ca urmare a intervenirii prescripției.

În baza art. 396 alin.6 cu referire la art.16 alin.1 lit.f C.proc.pen., va înceta procesul penal pornit împotriva inculpatului #####, pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la lovire sau alte violențe, prev. de art. 48 alin.1 rap. la art. 193 alin.2 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen., ca urmare a intervenirii prescripției.

Va înlătura din sentința apelată dispoziția de obligare a inculpaților ##### și ##### conform art. 274 alin.1 și 2 C.proc.pen., să achite statului câte 1.500 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

În baza art. 275 alin.3 C.proc.pen., cheltuielile judiciare avansate de stat cu ocazia urmăririi penale și a soluționării cauzei în fond, vor rămâne în sarcina statului.

Va menține celelalte dispoziții ale sentinței apelate care nu sunt contrare prezentei.

În baza art. 275 alin.3 C.proc.pen., cheltuielile judiciare avansate de stat cu ocazia soluționării apelurilor, vor rămâne în sarcina statului.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DECIDE:

În baza art. 421 alin.1 pct.2 lit.a C.proc.pen., admite apelurile formulate de inculpații ##### și #####, fiul lui ##### și #####, născut la data de #####, în #####, cu domiciliul în #####, str. #####, nr. 38A, #####, jud. #####, CNP ##### și #####, fiul lui ##### și #####, născut la data de #####, în #####, cu domiciliul în #####, strada Sărărie, nr. 48A, #####, având domiciliul procesual ales la Cabinet Avocat ##### și Asociații din #####, b-dul ##### nr. 18-22, #####, parter, #####, CNP #####, împotriva sentinței penale nr. ##### din 01.07.2021 pronunțate de Judecătoria Iași în dosarul nr. #####/245/2020, pe care o desființează, în parte, în latura penală.

Rejudecând cauza:

Înlătură din sentința apelată dispozițiile de schimbare a încadrărilor juridice și de condamnare a inculpaților, precum și aplicarea art. 88 alin.1 C.pen. 1969, art. 5 și art. 7 din Legea nr. 76/2008.

În baza art. 396 alin.6 cu referire la art.16 alin.1 lit.f C.proc.pen., încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului #####, pentru săvârșirea infracțiunii de lovire sau alte violențe, prev. de art. 193 alin.2 C.pen. cu aplic. art. 77 lit.d C.pen. și art. 5 C.pen., ca urmare a intervenirii prescripției.

În baza art. 396 alin.6 cu referire la art.16 alin.1 lit.f C.proc.pen., încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului #####, pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la lovire sau alte violențe, prev. de art. 48 alin.1 rap. la art. 193 alin.2 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen., ca urmare a intervenirii prescripției.

Înlătură din sentința apelată dispoziția de obligare a inculpaților ##### și ##### conform art. 274 alin.1 și 2 C.proc.pen., să achite statului câte 1.500 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

În baza art. 275 alin.3 C.proc.pen., cheltuielile judiciare avansate de stat cu ocazia urmăririi penale și a soluționării cauzei în fond, rămân în sarcina statului.

Menține celelalte dispoziții ale sentinței apelate care nu sunt contrare prezentei.

În baza art. 275 alin.3 C.proc.pen., cheltuielile judiciare avansate de stat cu ocazia soluționării apelurilor, rămân în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată prin punerea hotărârii la dispoziția părților și a procurorului prin mijlocirea grefei instanțe, astăzi, 20.07.2022.

Președinte,

-

Judecător,

#####

Grefier,

#####

7/24/22, 1:35 PM

Hotarâre nr. 589/2022 din 20.07.2022 pronunțată de Curtea de Apel Iași, cod RJ 7222e6g85 (<https://rejust.ro...>

2 ex./20.07.2022

Judecătoria Iași – judecător: #####